

LĀTVAS

No. 20. Metai VII

Gegužes-May 14, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

JOK. 1, 17-21.

JO. 16, 5-14.

MYLIMIAUSIEJI: Kiekvienas geras davinys ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, pas kurį nėra nevienodumo, nė pasikeitimo šešėlio. Nes jis savo valia tiesos žodžiu pagimdo mus, kad mes būtumėm lyg jo sutvėrimų pirmonės.

Jus, mano mylimiausieji broliai, tai žinote. Tebunie kiekvienas žmogus greitas klausytis, neskubus gi kalbėti ir neveikus rustintis. Nes žmogaus rustybė nedaro Dievo teisybės. Todėl atmesdami šalin visokią susiteimą ir piktybės apstumą, romumu priimkime įdiegtąjį žodį, kurs gali išganyti jūsų sielas.

NUO metu tarė Jėzus savo mokyti-niams: Aš einu pas tą, kurs yra mane siuntęs, ir niekas neklausia manęs, kur eini? Kadangi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų širdis pasidarė pilna liudnumo. Bet aš sakau jums tiesą: Jums geriau, kad aš einu. Nes, jei aš neeisiu, Ramintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu. Atėjęs jis įrodys pasauliui, kas turi nuodėmę, kas teisybę ir kam skiriama teisma. Kas turi nuodėmę: nes netiki į mane; kas teisybę: nes aš einu pas Tėvą, ir jus jau nebematysite manęs; kam skiriamas teisma, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas. Daug dar aš turiu jums sakyti, bet dabar jus negalite pakesti. Kuomet gi ateis ta tiesos Dvasia, ji jus įves į visokią tiesą. Nes ji ne pati iš savęs kalbės, bet ką tik išgirs, tai sakys ir apskelbs jums, kas turi įvykti. Ji pagarbins mane, nes ims iš to, kas mano, ir apskelbs jums.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Motinos Diena.

“Nukris lapeliai, atžels ir kiti;
numirs močiutė — jau nebus ki-
tos!”

(*Liaudies daina*).

Brangiausias kiekvienam žmogui asmuo pasaulyje yra jo motina. Dažnai mes neįvertiname užtektinai tos brangybės iki jos netenkame. Musų dainius Adomas Mickevičius, tikrai ištremtas iš savo tėvynės, suprato ką jįsai ilgėjosi tosios tėvynės, savo poezijoje ją apdainuodamas: “Lietuva, brangi mano tėvyne, tu esi kaip sveikata! Kaip tave branginti reikia tasai tesuprato, kurs tave prarado”. Panašiai ir mes tesuprantame savo motinos vertę, kuomet josios netenkame. Musų tautos dvasioje šita mintis žymiai pasireiškia josios dainose. Vargų gražiau kas gali išreikšti tą mintį už musų liaudies sukurtos elegijos žodžius, kurie ieško paliginimo gamtos gyvybėje—medžiuose ir gėlėse: “Nukris lapeliai, atžels ir kiti, numirs močiutė—jau nebus kitos!”

Motinos prasmė žmonijos gyvenime yra begalinė, savo širdimi jįnai valdo tautų likimą. Supdama savo kudikį, motina temano, kad jįnai augina sau sunų. Kudikio meilėje jįnai užmiršta, kad tasai josios auginamas sunus kuomet nors suvaidins visuomenėje savo gyvenimo vaidmenį. Tokios motinos kaip šv. Pranciškaus, šv. Vincento, šv. Loyolos, šv. Gonzagos ir šimtų kitų dvasios mįžinių greičiausia niekuomet nemanė, supdamos savo kudikėlius lopšyje, kad jos slaugina dangui žvaigž-

des. Napoleono motinai nė į galvą neatėjo, kad jįsai kuomet nors valdytų beveik visus Europos bei Amerikos kraštus ir kad josios sunų dėvėtų karalių vainikus. Nė viena motina nežinojo, kad jįnai auklėja pasauliui mokslininkus, dailininkus, poetus, muzikus. Jeigu toji kudikio ateitis nebutų nuo motinos akių paslėpta, kaip butų jau tęsi tokios motinos, kaip Marato, Dieržinskio, Trockio ir kitų panašių kraugerių! Taip, motinos rankose gludi tautų likimas.

Musų dainius Maironis sako: “Ten močiutė užlingavo raudomis mane; į krutinę skausmą savo liejo nežinia.” Kudikio širdis yra motinos kurinys. Kokiomis dvasios ypatybėmis motina maitina tą kudikėlio širdį, toks išsivysto kudikio budas, kuris galutinai nulemia žmogaus likimą. Prancuzijos karalienė Blanka savo mažutį sunelį Liuduką saugojo nuo pikta kaip savo akį. Jįnai dažnai kalbėdavo: “Brangus mano vaikeli, norėčiau verčiau matyti tave mirusį negu nuodėmę papildžiusį!” Tasai motinos stropumas išauklėjo kilnią sielą. Šv. Liudo, prancuzų karaliaus pasišventimas Dievo garbei ir žmonių naudai buvo stebėtinai; tai buvo motinos auklėjimo davinys.

Motinos galioje yra visa kudikio ateitis. Kas per vieni tie žmonės, kurie stato namus, tiesia kelius, tobulina žemės ukį, veda pasaulinę prekybą, leidžia įstatymus, valdo tautas? Tai vis vaikai tokių motinų, kurios žinojo dar-

bo vertę, nē valandēlēs nepraleisdamos veltui. Josios išmokē ir savo vaikus darbą mylėti. Iš kitos pusės, kas per vieni tie žmonės, kurie svetimu prakaitu gyvena, neteisingi agentai, butlegeriai, gembleriai, galvažudžiai? Didžiumoje, tai vaikai tokių motinų, kurios namieje nieko neveikē, eidamos iš namų į namus, užjmtos kaimynų reikalais ir dienos nuotikiais, neturėjo laiko rupintis savo vaikų auklėjimu. Ir jų vaikai augo, tartum medeliai prie kelio, visų praeivių skriaudžiami, laužomi ir teršiami. Ir užaugo be naudos sau ir visuomenei.

Atsitinka kartais, kad ir geroje šeimynoje atsiranda koks nenaudėlis. Amerikiečiai tokį tipą vadina "juodoji avis". Toki jaunikaičiai, palikę savo tėvų pastogę, trankosi iš miesto į miestą, važinėdami naktimis "freight" traukiniais. Jie kenčia šaltį ir alkį, kuomet jų tėvų namuose dažniausia yra šilta, šota ir ramu. Geriausia jiems atatinama tipą mes randame šv. Evangelijoje palaiduno sunaus asmenyje, tiktai su tuo skirtumu, kad vieton darbo ieškoti, jie naktimis eina plėšti ramius gyventojus. Galima įsivaizduoti motinos širdis; dieną ir naktį jinai nerami. Jos mintys klaidžioja po didžiuosius Amerikos miestus, sekdamos paskui nelaimingą sunų. Taip ir kyla žmogaus vaidentuvėje graudus vaizdas: vakaro prieblandose prie adaro lango sėdi senutė motina. Jos akys pilnos ašarų; dideli sidabriniai lašai rieda per sudžiuvusias raukšles. Jos širdis kraujuose paplukusi—jinai, kaip šv. Monika Augustino, verkia savo sunaus ir meldžia dangaus Tėvo,

kad jį pagražintų į tiesos kelią, į savo namus. Deja, ar daugelis tokių tipų susipranta, kad jie kruvina motinos širdį? Ar daug randasi vaizdų, piešiamų "Motinos širdis" dramoje? Duok, Dieve, kad jų butų kuodaugiausia.

Sunus, kuris nemyli savo motinos, yra niekšas. Anglų rašytojas Spurgeon sako: "Tasai žmogus, kuris nemyli savo motinos, nevertas, kad jį net pakartų". Kuomet šuo yra nenaudingas, jį pakaria. Bet sunus, kuris savo motinos nemyli, jos negerbia, ją užgauna, yra nevertas ir nelaimingo šuns likimo. Romos imperatorius Neronas buvo nuožmus žmogus. Tokių žmonių, dėvėjusių valdovų vainikus, buta ir daugiau. Rodos nereiktų stebėtis Nerono nuožmumu. Deja, jo nuožmumas buvo kraštutinis, žmogaus širdžiai svetimas. Jisai pats savomis rankomis nužudė savo motiną. Toji motina, sunaus žudoma, tarė: "Nedaužyk mano galvos, bet įščių, kuriame tave devynis mėnesius išnešiojau!" Žmogaus protas negali įsivaizduoti nieko baisnio!

Motinos širdis yra begalinė jėga. Jinai atspėja sunaus mintis ir suseka jo jausmų palinkimus. Psichologai tvirtina, kad motinos širdis instinktyviai atjaučia, kuomet sunus savo meilę pradeda reikšti merginai. Jeigu toji meilė nėra dora, bet ištvirkimo reiškiny, motinos širdis jaučia neigiamų davinių; su jos meile susipina pyktis ir kerštas. Buta atsitikimų, kad motina dėl įvairių priežasčių netenka kudikio. Jeigu jinai sutinka jį net ir po kelių dešimčių metų, tai jos širdis atspėja jį esant josios su-

numi. Šitokį vaizdą labai gražiai nupiešia Dostojevskis savo dramoje "Neteisingai apkaltinti". Motinos širdis turi berybės įtekmės į sunaus gyvenimą. Jinai sugeba vilką paversti į avinėlį. Viena motinos šypsena gali palenkti sunų į gerą ir viena josios ašara gali jį atitraukti nuo blogo. Pasaulyje už motinos meilę nėra nieko prakilnesnio. Velnias niekumet netikras, kad jįsai prapuldė sielą, jeigu to žmogaus motina dar gyva.

Mes turime neužmiršti, kad lietuvės motinos turi ypatybių, kuriomis viršija kitų tautų moteris. Užtenka prisiminti rusų laikų priespauda. Lietuvė motina per 40 metų buvo Lietuvos vienintelė apšvietos skleidėja, mokytoja. Jeigu Lietuva neliko analfabetų šalis, bet aukščiau pakilo apšvietoje ir už savo engėjus, tai lietuvės motinos nuopelnas. Živilė, Gražina, Mirga—tikriausi lietuvės moteriškės pasiaukojimo, teisingumo ir narsumo tipai. Prisiminkime mūsų motinų dvasinį gyvenimą. Gilus tikėjimas ir aukšta dorovė buvo jų ryškiausi pažymiai. Beabejo, tos ypatybės randasi ir jų vaikuose, tiktai jas reikia išjudinti ir išauklėti.

Nėra kitos tokios moteriškės visame pasaulyje kaip sava motina. Jinai yra geriausia, gražiausia, sumaniausia ir t. t.; jos ypatybių įvertinimas tegalimas aukščiausiame laipsnyje. Motinos asmuo kiekvienam kudikiui, ir senatvės jau sulaukusiam, visumet pasilieka šventas. Užmerk akis ir savo vaidentuvėje prisimink kokį nors asmenį, kuomet nors savo gyvenime matytą; prisiminsi

jo veido išraišką—akių pažvelgimą, lūpų sumetimą, kaktos raukšles, nosies tiesumą ir kitas veido ypatybes. Pabandyk įsivaizduoti motinos veidą atvaizdo. Jos veidas vaidentuvėje blanksta, tartum didi šventenybė, nepasiekiamą žmogaus privalumų galybei.

Deja, mes savo motinos vertę pilnai tesuprantame, kuomet jos netenkame. Prisimename praeitį—kudikystės dienas. Tuose atminimuose pirmas pasireiškia motinos šešėlis. Jinai nuolatos gera, maloni ir rupe stinga. Matau savo motiną prieš 20 metų. Štai, jinai vasaros metu namieje atlieka su tarnaitės pagalba namų ruošą, gamina valgių šeimynai, kuri gana skaitlinga dirba laukuose. Vakare, darbams pasibaigus, jinai darželyje sėdi ant suoloelio ir kalba ražančių. Žiemos ilgais vakarais skaitys, skaitys; dažnai ištisas naktis. Jinai buvo perskaičiusi beveik visas tuomet žinomas lietuvių kalboje knygas. Prieš spaudos atgavimą tokių knygų buta maža, todėl jinai skaitė lenkų kalbos literaturą. Daugiausia mėgo Senkevičių, Kraševskį, Mickevičių ir Radzevičaitę. Šitų visų autorių veikalai gražiausiuose apdaruose buvo mūsų tėviškės knygyne. Jinai skaitė ne tiktai sau, bet ir kitiems visa atpasakodavo žiemos vakarais šeimynai. Kuomet šeimyna suguldavo, jinai skaitydavo. Prisiminęs savo motiną daugiausia stebiuosi josios tikybinių dvasiai ir tvirtai valiai. Gyvenimo smugių turėjo užtektinai, bet gilus tikėjimas ir geležinė valia atlaikė visa. Ašai daugiau nieko negeidžiau, tiktai turėti šitas dvi savo motinos ypatybes.

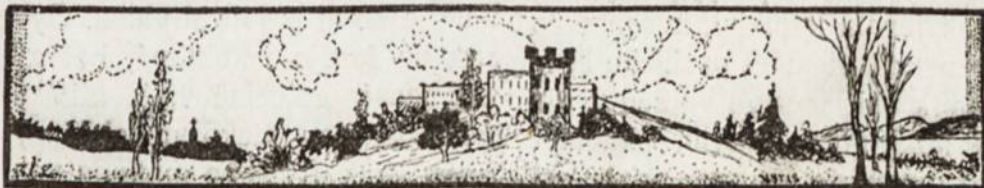
Gegužio 9 dieną yra skirta motinai pagerbti—tai Motinos Diena. Ją kelia dažnai į sekmadienį. Reiškia šįmet bus 15 d. gegužio m. šv. Raštas sako: “Sunau, neužmiršk savo motinos vaitojimų. Atsimink, kad be jų nebutumei gimęs, ir atsilygink užtai.” (Ekli. 7, 29-30). Neužmiršk, kad nieko nėra, kas būtų tavo motinai per daug ar per gera. Šioje 15 d. gegužio išbučiuok josios nuo vargų pailsusias rankas, paaukodamas jai tą dieną gražių gėlių puokštę. Atsilygink jai! Kuo? Geriausia jai atsilyginsi, būdamas klusnus, geras ir doras jaunikaitis arba mergaitė. Linksma motinai, jei gi jina mato, kad jos sunus ar duktė nesivalchioja naktimis; kad jie nedraugauja su blogais draugais, bet su gerais lietuviiais vaikinais ir merginomis; kad jie neieško sau merginos arba vaikiño tarp svetimtaučių, bet renkasi lietuvių tarpe su kuriais jie gali pasikalbėti, pasidžiaugti; kad jos vaikai turi gerą darbą ir netingi dirbti. Bet didžiausias motinai džiaugsmas kuomet jina mato, kad jos vaikai myli Dievą ir žmones.

Kai kurių tėvai yra paprasti darbininkai, nemokyti, nefurtingi; kultūros žvilgsniu vaikai juos pralenkia. Ar galima už tai tėvai negerbti ir nemylėti? Kuris taip elgtųsi, pasirodytų neturįs mažiausio supratimo apie kulturinį iš-

silavinimą. Kaip yra žema ir nedora (dažnai mūsų jaunimo tarpe paprotys) pravardžiuoti savo tėvai. Toki pavadinimai kaip “senis-senoji,” yra biauriausias gimdytojų įžeidimas. Ar toji motina tik tai tiek teuzsipelnė, kad mes ją “senė” vadintume? Argi jina neverta meilaus ir brangaus “gerosios mamytės” vardo? Kuris sunus pravardžiuoja savo tėvus, jisai nėra vertas savo motinos meilės.

Kiekvieno doro žmogaus visose jo gyvenimo aplinkybėse pirmutinė ir paskutinė mintis yra jo motina. Varguose ir džiaugsmuose jina pirmutinė. Dukrelė savo mokyklos pasisekimais pirmiausia pasigiria mamytei; jaunikaitis, rengdamasis susižieduoti, pirmiausia atsiklausia motinos; naujai išvestas kunigas savo pirmą palaiminimą suteikia motinai. Kelionėje, toli nuo namų mintys skrieja prie jos; pirmutiniai laiškai—jai siunčiami. Ligos ir mirties metu jos grįžta prie motinos. Karo lauke jaunas kareivis, aukodamas savo gyvybę už tėvynės laisvę, paskutinį žodį siunčia motinai. Net ir kriminalistai, kuriems yra lemta mirti elektros kedėje, paskutiniame savo gyvybės momente šaukiasi motinos. Taip, motina yra tartum antras kudikio esimas, kuriame atspindi jos visas asmuo su savo visomis ypatybėmis.

J. N.

Šv. Teresė, "Jėzaus Mažoji Gėlėlė". Neužilgo išspaudos apie jos gyvenimą knyga su pridėtomis maldomis. Šv. Teresė yra plačiai pagars. teikiamomis žmonėms malonėmis.

Tretininkų Žinios.

(Tąsa)

III. Pats apmąstymas.

Kad dalykas mūsų protui būtų labiau priimtinas, geriau yra dalyką mums taip sau perstatyti, kaip jis yra, arba turėtų būti, tarsi mes būtumėm patys atsitikimo vietoje — ar dar geriau perstatykime sau, kad apmąstomas dalykas darytųsi ar veiktų mūsų pačių širdyse. Jei svarstomas dalykas yra labiau proto dalykas, tai stengiamasi į jį protu įsigilinti. Atsimenama tai, kas perskaityta ir su dome perkratoma pavienius dalykus.

2. Kad iš apmąstomojo dalyko pasiimti sau tinkamąjį pamokinimą, reikia taikinti jį prie savęs. Ištiriama patį save ir savo užsilaiškumą apmąstomajame dalyke, žadinama gailesį dėl pažintų paklydimų ir nuodėmių ir daromai praktiškus, įeinančius į pavienius dalykus, pasiketinimus.

Toje apmąstymo dalyje reikia saugotis perdidelio dvasios tyrinėjimo; labiau reikia lavintis veiksmingame valios sujudinime, paraginimuose, pasiketinimuose, kaip ir prakilnesnėse mintyse. Apmąstoma paprastu žvilgsniu dieviškąsias tiesas ir ieškoma jose pamėgimo.

Nuo apmąstymo reikia pereiti prie padėkavimo, paraginimo, pasiaukojimo ir maldavimo.

IV. Padėkojimas.

1. Perstatykime sau pirma padėkojimo priežastis, kurias mums paduoda apmąstomas dalykas ir kiek galima ilgiaus užsilaikykime prie tų padėkojimo paraginimų.

2. Čionai pirma padėkokime už bendras V. Dievo geradarybes: sutvėrimo, palaikymo, išganymo ir pašaukimo. Padėkokime taip pat už visas viešas ir slapas, pažintas ir nepažintas Dievo malones ir geradarybes.

3. Maldauk su pranašu Dovidu sulig 102 psalmės: „Garbink mano siela Viešpatį ir viskas kas manyje yra, tegarbina jo šventą Vardą ir t. t.

V. Paaukavimas.

1. Pasiaukok pats save Viešpačiui ir pavesk jam visą ką tu turi. Atsiduok visai, Jo valiai. Jis privalo daryti su tavimi, kas jam patinka. Atsimink ant tų pasiketinimų, kuriuos prie dabartinio apmąstymo padarei. Paaukok Jam kuo greičiausiai visus tavo žodžius, darbus, mintis ir visa, ką tu darai ir kenti, kad viskas tarnautų Jo aukščiausiai garbei ir šlovei.

2. Paaukok paskui Dievui Tėvui Jo vienatinio Sunaus visus darbus ir nuopelnus, visus vargus ir skausmus, nes Kristaus nuopelnai yra taip pat musaisiais, tarsi mes patys būtumėm juos buvę nusipelnę per savo darbus ir kentėjimus.

VI. Maldavimas.

Po V. Dievui malonios tavęs paties aukos ir tau yra ypatingai reikalinga ir pirmuoniai

3. a) Pasimeldęs už kitus, melsk ir to, kas tave veles.
dusius ir prispaustuosius ir už visas kenčian-
ligonius, pavargėjus ir už kalinius, už nuliu-
valikus: už teisinguosius ir už nusidėjėlius, už
valdytų. Pagaliau, melsk ir už visus Baznyčios
visas valdžias, kad jie savo pavaldinius gerai
dank Dievo ir už karalius, kunigaikščius ir už
resnybes, kad Viešpats juos vestų. Paskui mal-
kardinolus, vyskupus ir už visas dvasiškas vy-

2. Toliau melsk už Baznyčios Sv. Tėvų,
galėtų Tave pažinti visos tautos“ (Ps. 66, 3).
„Kad galėtų Tave pažinti tautos, o Dieve, kad
pažinimu. Kalbėk su karališkųjų pranašų:
visas tautas pripildytų Jo šventosios dievybės
Dievą ir karstaus nolimo Jo garbei, kad Jisai
1. Visų pirma melsk karstosios melės į
kitiems.

gik prie maldavimo dovany ir malonių sau ir
ir V. dėvans Kristaus nuopelnų paaukavimo
siais to, ką pats apmąstymo dalykas pakisą;

b) toliau, melsk tavo nuodėmių dovanoji-

mo, malonės, kad patsai ateityje butumei geresnis.

e) Melsk taip pat pagalbos prieš svarbiausias tavo ydas (atidengk Viešpačiui savo sielos žaizdas).

d) Melsk svarbiausiųjų krikščioniškojo gyvenimo dorybių: Tikėjimo, Vilties ir Meilės, Dievo baimės, nusižeminimo, kantrybės, paklusnumo, tvirtybės, neturto dvasios, pasaulio pa-

niekinimo, tikrosios išminties, intencijos skais-tumo, atsakančio luomui skais-tumo ir t. t.

e) Paskui melsk ir žemiaus stovinčių dorybių: blaivumo, liežuvio suvaldymo, proto apsaugojimo, susivaldymo paviršutiniuose dalykuose, glaudumo į kitus, aštrumo į patį save ir t. t.

4. Ant galo maldauk dieviškosios meilės.

T. V.

Nekaltas Kankinys.

(Tąsa)

Pirmą baile nugalėjo seneliai; jaunimui reikėjo ilgesnio laiko, kad imtų pasitikėti. Galų gale, Dievui padedant, visi pasidavė gerai kunigo įtakai ir po kelių dienų pamokomi šv. tikėjimo, tinkamai prisirengę, išpažino ir ėjo prie Dievo stalo. Daug kartų kun. Juozapas keliavo per Sibirijos stepes ir girias, kaip gerasis Piemuo, ieškodamas suklydusių avelių ir ant savo pečių sunesiodamas jas į avide, gražindamas į malonės gyvybę.

Perilga ir patys ėmė į Kainską vežioti ligonius ir vaikus, kad prirengtų juos į pirmąją išpažintį. Nuolat trusė plušo, bet apie tai niekam nesisakė, o jei ir kalbėjo apie savo apaštalavimo misijas, tai vis apie trečiuosius asmenis, lyg tai kas kitas, ne jis būtų dirbęs Viešpaties vienuogyne.

1871 m. jis rašė: "Musų gyvenimo vienodumą kelioms dienoms pertraukė kun. Gromadzkis, iš Tomsko atvykęs dvasiškaisiais reikalais į Kainsko apygardą. Labai doras kunigas. Gaila, kad

nemoka žemaitiškai, o didžiama čia — Žemaičiai. Visgi ir tai gerai, kad atvyko, nes daugelis nuo pat atvykimo čia nėra matę kunigo". Kun. Gromadzkis labai greit išmoko patenkinti savo parapijonų žemaičių reikalus, išmoko neapsakomai sunkios jam žemaičių kalbos, bet tik galėtų pavaduoti kun. Dovydaitį, kurs nebeilgam čia turėjo būti. Matydamas, kaip didelę parapiją turi kun. Gromadzkis, kaip vienas kun. netesi aprėpti bekraščių sričių, kun. Dovydaitis ėmė su juo bendradarbiauti. Nusipirko vežimėlį ir arklį ir apaštalas keliauninkas pasileido į neišmatuotas Sibirijos platybes, pakeliui ieškodamas katalikų ir dirbdamas jų išganymui. Užtikęs kur katalikų sodybas, dažnai per kelias dešimtis metų nemačiusias kunigo, sustodavo, klausydavo išpažinčių, krikštydavo, mokydavo katekizmo, darė tikrą misiją toje troboje, kuri labiausiai tam dalykui tiko. Daug gaudžių atsitikimų, daug malonės paslapčių, daug pasišventimo stebuklų iš vienos pusės,

daug atgailavimo iš antros.

Vieną kartą, išklausęs viso kaimo išpažinties, jau rengęs šv. Mišias laikyti, nes jau buvo arti vidudienio ir reikėjo skubintis; štai, įeina į gryčią puikiai apsitaisęs čigonas. Jis nustebo, išvydęs, kaip kunigas velkas arnotu. “Juk ir aš, sako, katalikas, tik jau trys dešimtys metų neesu matęs kunigo ir neišpažinęs”. Kun. Dovydaitis ir jam įkalbą gailėtis, klauso išpažinties, išriša, suteikia šv. Komuniją. Ir tik atlikęs visas šv. apeigas, susigriebia paklausti penitentą, ar jis nevalgęs. Čigonas gailis šiandien buvęs užkandęs dešros. Nė savaitei nepraėjus, gauna žinią, jog taisai ožys, Sibirijoje misijonieriaus į avilės įvartytas, mirė umai. Taip apveizda užmokėjo tam čigonui už kurį gerą darbą, per avanturingą gyvenimą padarytą — leido jam pasistiprinti viatiku į amžinybę.

Sugrįžęs iš kelionės į Kainską, kun. Juozas netikėtai išvydo ties savo trobele kibitką; iš jos du tvirtu vyru kėlė ant rankų žilą senutį, tėvą ano umai mirusio čigono. Patyręs iš sunaus apie kunigą, o matydamas, koks jis laimingas, atlikęs išpažintį, tuoj, ligi tik palaidojo sunų, įsakė savo anukams nuvežti į Kainską tos pat malonės ir paguodos patirti. Kun. Juozas priėmė senį čigoną atvirom rankom, palaikė pas save, išmokė tikėjimo dalykų, pastiprino sakramentais ir lyg atgimusį sugrąžino anukams. Šisai senelis buvo Apveizdos įrankis kun. Juozo įtakai didinti ir tvirtinti. Sėdėdamas lovoje ir šlovindamas Dievo galybę, senis čigonas visus ska-

tino, kad kiekviename reikale bėgtų į Kainską, ir kun. Dovydaičiui nebereikėjo važinėti, patys katalikai iš visur į jį spietės, gana buva darbo ir namie, buvo lyg koks klebonas sėslys plačiausioje parapijoje.

Buvo gandų apie sugrįžimą namo, bet visi jie buvo netikri ir vyrui apaštalui neatimdavo ramybės. Pamažu, pamažu jis sau dėjos pinigų laukiamajam sugrįžimui. “Renku kelionei ir jau turiu pusantro šimto, už namus tikiuos paimsias mažų mažiausiai 50, tad visai užteks. Man patarinėja, nelaukiant žandarų šefo rezoliucijos, važiuoti į Kazanių. Gal taip ir padarysiu pavasarį, dabar Tomsko vyriausybė laikosi senojo budo — neleisti nieko. Tik ką numirė gubernatorius, kurs mus smaugė; laukiama jam įpėdinio; gal bus geresnis už jį. Tuo tarpu laukiau atsako iš žandarų šefo; mano prašymas iki šiol tebeguli Tomske... Šiuo mėnesiu tikiu tikriausiai parsisų... Esu visados sveikas, todėl ir ištrėmimas ne toks įkyrus. Menkas mano ukis tiek mane įdomina, kaip kitkart svarbiosios pareigos. Pats užsakau pietus, prižiuriu bet kurį menkį, net puodą krosnyje; seniau tai niekais laikėm. Nebepažintumėte, kaip atsimainiau. Nebent svarbesniosios pareigos išgydys mane iš to smulkmeniškumo... Kol laiškas nueis, užeis šventės ir Naujieji Metai, tad galiu judu abu pasveikinti, judviejų maldoms per tas šventes pasivesdamas. (Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

BELGIJA. — Vienne miestelyje Bases, Tournai vyskupijoje, sirgo kunigas sunkia liga. Jisai paskutinėse savo valandose šaukėsi prie mirusio kardinolo Mercier ir stebuklingai liko išgydytas. Tasai stebuklingas išgijimas priskaitomas mirusio kardinolo Mercier užtarimui. Svarba tame, kad ligonis buvo jau marinamas ir gydytojai atsakę visokią pagalbą. Tuomet visi susirinkusieji meldėsi prie mirusio kardinolo Mercier, pridėdami prie ligonio jo relikvijas. Ligonis ant tiek pasveiko iš tos sunkios ligos, kad ant rytojaus jau galėjo laikyti šv. Mišias. Tuo klausimu dabar dvasinė valdžia veda tyrinėjimus. Visų mintys linksta manyti, kad kardinolas Mercier yra šv. žmogus ir todėl nedaug praeis laiko kada Katalikų Bažnyčia išpažins jį šventuoju.

— Liuveno garsusis katalikų universitetas šįmet švęs savo 500 metų sukaktuves. Tai įvyks birželio mėnesyje. Sukaktuvės bus švenčiamos didėlėmis iškilmėmis. Universitetas įkurtas gruodžio 9 d., 1425 m. ir paskelbtas šv. Tėvo Martyno V laišku. Mokslas prasidėjo 7 d. rugsėjo 1426 metais. Tame universitete mokėsi daugelis Lietuvos garsių vyrų, kurie šandie mūsų visuomenėje ir valstybėje užima aukštas vietas.

— Belgijoje kriminaliniai prasikaltimai taip sumažėjo, kad valdžia uždarė 5 kalėjimus. Juose visuose tebuvo tikrai 8 prasikaltėliai. Tuos 8 kalinius išlaikyti tuose 5 kalėjimuose valdžia kas metai atsidavo \$80,000. Taigi juos dabar kitur patalpino ir tuos 5 kalėjimus uždarė.

JAPONIJA. — Vietiniai laikraščiai pastebi kaip Japonijos šalies valdovai Mikado vadinami arba imperatoriai yra palankus katalikams. Karo metu patsai imperatorius davė savo įsakymą, kad visi vokiečiai misijonieriai pasilikty savo vietose, kuomet kiti Vokietijos piliečiai turėjo apleisti Japoniją. Misijonieriai, kurie užėmė įvairias mokytojų, profesorių, misijonierių vietas, pasiliko visą karo laiką Japonijoje. Kuomet karas pasibaigė, tai vokiečiai misijonieriai patys apleido tas vietas, kurias

užėmė ispanai misijonieriai. Imperatorius įsakė šiems visiems ispanams misijonieriams apmokėti kelionę valstybės lėšomis. Ne mažiau palankus katalikams yra ir dabartinis imperatorius Hiro-Chito, kuris lankydamasis Europoje, neaplenkė šv. Tėvo. Čia jisai buvo maloniai priimtas ir visuomet minėjo savo palankumą Katalikų Bažnyčios galvai, tai net ypatingu raštu pažymėdamas, kurį pasiuntė šv. Tėvui, pareikšdamas jam savo pagarbą.

MEXICO. — Calles valdžios šalininkai, pasitaikius progai, tvirtina, kad Meksikoje nėra jokių persekiojimų, kad tai visa išgalvojė katalikai.

Nesenai J. Am. Valstybėse lankėsi gen. Serrano, šio federalinio distrikto gubernatorius, žinomas Calles'o sebras. Kaip paprastai jis pareiškė, jog Meksikoj sąžinės laisvė gyvuojanti, jog čia nesama jokių persekiojimų, jog tuos persekiojimus, išgalvojė katalikų vyskupai, kurie, širdi, nenorį pasiduoti valstybės įstatymams ir tvarkai.

Meksikos episkopatas išnaujo buvo priverstas atsakyti į tuos gubernatoriaus Serrano didžiausius melus, kokius gali skelbti tik juodžiausios sąžinės žmonės.

Episkopatas nurodo, kad šeši kunigai be jokio teismo, be jokio kaltybės įrodymo sušaudyti. Toliaus nurodo, kad mieste Mexico City nuolatinėje policijos priežiuroje yra 7 vyskupai ir apie 300 kunigų, kurių didžiuma valdžios agentai iš kitur varu sugabeno. Pagaliau nurodo, kad policija ir agentai visur privatiniuose katalikų namuose atlieka kratas ir radę besimeldžiančius žmones areštuoja, paima kalėjimą ir teismai juos paskui baudžia.

Ar tai ne religinis persekiojimas? Ne dėl mažo menkniekio vyskupai parėdė kunigams suspenduoti bažnyčiose pamaldas. Tai protestas prieš valdžios vedamus religinius persekiojimus.

MUSŲ DARBAI

Ištautėjimas.

Naujosios Anglijos Katalikų Seimelyje, laikytame vas. 22, 1927 m. Tarp kitų dalykų buvo svarstyta ir apie Lietuvių Amerikos jaunimo ištautėjimą, kiek jis daro blogo. Vienas iš atstovų patraukė visų dėmesį, kad Lietuvių Kolegija arba aukštoji mokykla galėtų daug pagelbėti suturėti jaunimą nuo ištautėjimo. Kitas atstovas išreiškė abejonę, sakydamas kad be tėvų pagelbos nei Kolegijai nepagelbės. Taigi, ir Kolegijos tikslas negali būti kitokis, kaip tik prirengti patrijotų, kurie stengsis kaip misjonieriai važinėti po kolonijas ir šviesti kaip jaunimą, taip pačius tėvus. Aršiausias ir sunkiausias uždavinys jaunimo gelbėjimo nuo šios baisingos nelaimės, tai išgalvojimas koku būdu ištautėjančiuosius ir ištautėjusius prikalbinti, kad skaitytų savo tėvų kalba raštus ir kad ateitų į lietuvių surengtus vakarėlius. Nematau kitokio sumanymo kaip tai, kad atsirastų draugijų pasišventusių narių, kurie bandytų, rengdami vakarus, pereiti per namus, kad ir su panašaus turinio straipsniu, parodydami jiems jų dides ir pavojingas klaidas! Tas uždavinys labai pritiktų jaunimo organizacijų nariams, ypač tokiems, kurie jaučiasi beturį šiek tiek iškalbos. Tokiems ištautėjėjams, kurie jau nei suprasti nesupranta savo tėvų kalbos, kad bandytų, versdami į anglų kalbą žodžius ir sakinius, jiems įrodyti...

Apsileidimas supratime Dievo įsakymo "mylėti artimą kaip pats save" privedė lietuvius kaip senus taip jaunus prie ištautėjimo. Aišku gana, kad Dievas įsakydamas "mylėti artimą kaip pats save" įsako pirmame laipsnyje mylėti kiekvienam savo tėvus — tai ir viską kas priklauso tėvams; tėvų kalba tai jų svarbiausia ir artimiausia savastis. Kaip galima mylėti tėvus, nemylint jų kalbos? Antrame laipsnyje artimo meilės tikrai yra Dievo įsakymu mylėti savo brolius ir savo tautą, ir viską kas priklauso tautai, atskiriant jos ne-

dorybes. Trečiame laipsnyje artimo meilės yra įsakymu mylėti visus žmones be jokio skirtumo, kaip pačius save, tai yra, visiems trokšti amžinosios laimės, ir darbuotis žodžiu bei pavyzdžiu, kad visi atsiektų laimę. Bet jei matytum kartu du skęstančių, vienas būtų tavo brolis ar tavo tėvas, negalėdamas abiejų išgelbėti kartu, tai tikrai yra pareiga gelbėti savą pirmą... Augant ištautėjimui, vaikų meilė į tėvus kaskart eina mažyn iki visai išnyksta. Jei vaikai savo tėvų nemyli sulig Dievo įsakymu, kaip jie mylės artimą? Kaip jie vykdys Dievo įsakymą? "Nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą... kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save" (Rom. 13, 8-9). Kas nemyli artimo tas ir Dievo nemyli, nes artimas yra tikras Dievo paveikslas ir panašumas. Kas myli savo tėvus, negali negerbti savo tėvų paveikslo. Kalba gi tai daugiau negu paveikslas. Taigi negerbimas ir nemylėjimas savo tėvų kalbos yra nevykdymas Dievo ketvirto įsakymo ir visų Dievo įsakymų kartu. Jeigu vaikai jau skiriasi ir šalinasi nuo savo tėvų, tai kur surasi didesnį tėvų niekinimą! Šv. Jonas Evangelistas sako: "Jei kas sakytų: Aš myliu Dievą, ir nekęstų savo brolio, tas melagis. Nes kas nemyli savo brolio, kurį mato, kaip jis gali mylėti Dievą, kurio nemato? Tą įsakymą mes turime iš Dievo, kad kas myli Dievą, mylėtų ir savo brolių" (I Jono 4, 20). Tai ką reikia sakyti apie vaikus, kurie nemyli tėvų? Nemanykime, kad ištautėjimas yra menkas daiktas! Užvis apverktiniausia priežastis, kad ištautėjimas daugiausia priveda prie nustojo tikėjimo. Tai mes matome iš visos Lietuvos istorijos. Lygiai ir čia Amerikoje mes galime įrodyti daug pavyzdžių! Todėl mūsų visų yra svarbi pareiga tuomi susirupinti.

Kun. P. Saurusaitis.

L A I V A S

317

<i>Kolegijos Remėjai:</i>			
M. Juška Chicago, Ill. D. U.	5.00	N. N.	Auka 8.00
M. Laipienienė Montello, Mass. "	5.00	B. Nenartonis " " 25.00
O. Baubiniene Lawrence, Mass. "	5.00	J. Ceikauskas " D. Už.	5.00
Maldos Apaš. Dr-ja Lawrence, Mass. "	5.00	J. Bludaitė " Rem.	3.00
J. Kudrevičius S. Boston, Mass. "	3.00	M. Ayerskytė " " 3.00
J. Vargalis S. Boston, Mass. Rem.	3.00	P. Doreha " Auka	2.00
B. Janulevičius " "	3.00	O. Stulgaitė " " 2.00
K. Mikalauskienė Brooklyn, N. Y. "	3.00	N. N. " " 1.00
V. Stankus S. Omaha, Neb. "	3.00	E. Getches " " 1.00
A. Bartauskas Sheboygan, Wis. "	3.00	J. Rimkus " " 1.00
P. Raučkaitis " "	3.00	M. Rauksla " " 1.00
J. Radzevičius " "	2.00	M. Sidabraitė " " 1.00
Pr. Žvinakis " "	3.00	K. Malakauskis " " 1.00
M. Šarparnis S. Boston, Mass. "	3.00	J. Juškaitė " " 1.00
O. Puplauskienė Easton, Pa. "	3.00	A. Marauskas " " 1.00
K. Varanavičienė Chicago, Ill. "	3.00	B. Šedaitė " " 1.00
Šv. Mykolo Ark. Dr-ja North Side Chicago, Ill. Garb. narė	100.00	J. Račkauskaitė " " 1.00
O. Lapinskienė W. Hazleton, Pa. Rem.	3.00	O. Jurkiūtė " " 1.00
A. Tamulienė Gary, Ind. D. U.	2.00	F. Urbelis " " 1.00
J. Bulotas Forest City, Pa. Rem.	5.00	C. Kiučinas, " " 1.00
A. Deksnienė Gary, Ind. Auka	1.00	E. Kačainaitė " " 1.00
B. Oželienė Chicago, Ill. Rem.	5.00	M. Juškaitė " " 1.00
V. Juknienė W. Hazleton, Pa. "	3.00	O. Jeselskytė " "50
E. Grazdinskienė " "	5.00	F. Armelis, Melrose Park, Ill. Rem.	3.00
J. Staradomskis, Chicago, Ill. "	5.00	O. Urnikienė Brooklyn, N. Y. "	.. 3.00
R. Dzekosky New Britain, Conn. "	3.00	V. A. Galnaitė Chicago, Ill.	4.50
P. Senkienė Worcester, Mass. "	3.00	D. Misevičienė Lowell, Mass.	5.00
A. Strakauskienė Bayonne, N. J. "	4.00	O. Anuzaitė Roseland, Ill. Amž. Rem.	50.00
L. Skeivienė Montello, Mass. "	3.00	E. Čeikauskienė Cicero, Ill.	3.00
M. Vasiliūtė Waterbury, Conn. "	3.00	A. Stulginskas "	3.00
O. Šliužienė Jamaica Plains, Mich. D. U.	10.00	Banziger Bros. and Co. Chicago, Ill. ..	2.00
A. Degutienė Elizabeth, N. J. Rem.	3.00	K. Žvinienė Brooklyn, N. Y.	3.00
A. Tverkus Chicago, Ill. Rem.	\$3.00	Kun. Pr. Mockus Baltimore, Md.	5.00
E. Steponaitė Cicero, Ill. "	3.00	O. Aksienė Montello, Mass.	3.00
C. Meškauskas Chicago, Ill. "	3.00	A. Liubertas Chicago, Ill.	10.00
L. Novedzelskaitė Aurora, Ill. " ..	3.00	J. Šiaulienė "	10.00
J. Peleckaitė Rochester, N. Y. .." ..	5.00	D. Jankevičius "	3.00
P. Klimas, Bayonne, N. J. "	3.00	L. Misienė Cleveland, Ohio	5.00
M. Jeskelevičienė Montello, Mass. " ..	3.00	12 Mar. Kol. Rem. sk. Worcester, Mass.	13.50
A. Žižminskaitė Racine, Wis. " ..	5.00		
M. Gučienė Racine, Wis. Amž. Rem.	10.00		
O. Sakalienė Racine, Wis. Rem.	5.00		
A. Rakauskis Chicago, Ill. Auka	10.00		

(Bus daugiau).

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir
Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar jaunikaitis, gimęs ne iš moterystės sakramento ar gali būti kunigas? *V. K., Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Ar kudikis kaltas, kad turi nedorą tėvą arba motiną, ypatinai jeigu jo tėvai toki buvo jam dar negimus? Aišku, kad nekaltas. Argi gali kas jaunikaičiui atimti šventą pašaukimą, jeigu jį suteikė jam patsai Viešpats Dievas. Aišku, kad negali. Jeigu kas nekaltas ir turi Viešpaties Dievo duotą šventą pašaukimą, tai gali ir kunigu būti.

KLAUSIMAS. — Ar galima eiti prie šv. Komunijos, jeigu žmogus užsilaiko nuo blogų minčių ir darbų, po kokio mėnesio laiko?

“Laivo” Skaitytojas, E. St. Louis, Ill.

ATSAKYMAS. — Negalima. Apie dažną žmogaus ėjimą prie šv. Komunijos šprendžia ne patsai žmogus, bet jo nuodėmklausis. Jeigu kunigas leidžia, tai galima eiti kokią savaitę, bet ilgiau tai jau negalima. Šiuose atvejuose galutiną sprendimą turi nuodėmklausis.

KLAUSIMAS. — Jeigu dora mergina pasivižinėja automobiliu su viešu paleistuviu, tai jo žmona pyksta ir keikia. Žmonės gi sako, kad toji mergina yra gera ir kad nedaro nieko bloga, taip besielgdama. Jinai dar apturinti atlaidus, nes nukenčia piktų žmonių nedoras kalbas. Ar tai gali būti tiesa?

A. V., Wyoming, Pa.

ATSAKYMAS. — Jeigu vyras trankosi su svetimomis mergomis, tai jo žmona turi teisės pykti, bet ne keikti, nes keiksmas nieko nepagelbės; tiktai nuodėmė ant jos galvos traukia. Jeigu gi mergina, nesvarbu kokios aukštos doros būtų, važinėja su svetimu vyru, tai jau blogai. Ne tiktai, kad jai negarbė taip daryti, bet ir nuodėmė. Jinai įneša pragarą į sveti-

mą šeimyną, naikina savo gerą vardą ir išsistato į nuodėmės pavojų, kuris yra tolygus nuodėmei. Jinai jokių atlaidų netiktai kad neapturi, bet padvigubina savo nuodėmę, teikdama papiktinimo geriams žmonėms. Tie gi žmonės, kurie užgria jos pasielgimą, irgi nusideda, nes pritaria blogam darbui.

KLAUSIMAS. Ar buvo kuomet nors kunigų valdžia? Ir jeigu buvo, tai kodėl dabar išnyko? *A. L., Cicero, Ill.*

ATSAKYMAS. — Kunigų pasaulinės valdžios niekad nebuvo jokiame valstybėje, todėl apie jų valdžią ir netenka kalbėti. Tiesa, atsitinka, kad valdžioje yra vienas, kitas kunigas, bet tai nėra kunigų valdžia, nes tarp šimto žmonių keletas asmenų nieko nereiškia. Kalbėdami gi apie Bažnytinę Valstybę turime prisiminti, kad šv. Tėvas buvo Bažnytinės Valstybės karalius. Toji valstybė buvo užkariauta Italijos, todėl jai šandie ir priklauso, nors dar yra didelis žemės plotas, kuris ir dabar priklauso šv. Tėvui. Tai Bažnytinės Valstybės vidurys, kuriam randasi visos Katalikų Bažnyčios svarbiosios įstaigos ir kame gyvena patsai šv. Tėvas. Tai Vatikanas, kuris susideda iš daugelio namų ir sodų. Katalikų Bažnyčia yra Kristaus įsteigta ir niekam nepriklausoma. Todėl ir šv. Tėvas nėra jokios valstybės pilietis arba kokio nors karaliaus pavaldinys, bet patsai Krikščionijos karalius. Todėl ir vadinamas šandie “Tėvas Karalius”. — Kas daugiau nori šiuo klausimu sužinoti, teperskaito kun. P. Jakščio parašytą knygą “Bažnyčios Valstybė”, kurią galima gauti “Draugo” knygyne, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

KLAUSIMAS. — Turkui galima užmušti krikščionis ir už tai jam suteikia-

mi atlaidai. Ar užmušėjui yra už tai nuodėmė?

A. N., Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. — Visu pirma reikia atminti, kad turkų arba verčiau sakant magometonų tikėjimas yra klaidingas. Jau iš to matyti, kad krikščionis užmušti jam leistina. Bet yra pamatinis Dievo įsakymas "Neužmušk!" Antra, jeigu jisai užmuša krikščionį vien delto, kad įgytų savo tikėjimo palaiminimą (ne kokio keršto ar grobio tikslais, vien dėl tikėjimo, kad apturėtų to tikėjimo palaimos), tai jam nuodėmės nėra, nes jisai taip tiki kaip jojo klaidingas tikėjimas moko. Jeigu jisai žinotų, kad tai bloga, jisai taip nedarytų.

KLAUSIMAS. — Musų tikėjimas

mus moko, kad be krikšto žmogus negali būti išganytas. Bet mes pripažįstame žydų šventuosius, kurie niekuomet nebuvo krikštyti.

A. N., Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. — Yra trejopas krikštas: vandens, kraujo ir troškimo. Vandens, kuomet kunigas apkrikštija žmogų yra nužudomas už tai, kad jisai tiki į Kristų ir nenori jo atsižadėti. Troškimo, kuris nori priimti krikštą ir negali arba kuris tiki į Kristų ir noriai priimtų Jo visus įsakymus ir reikalavimus, jeigu tik tai galėtų. Žydai troško krikšto, jie gyveno sulig Viešpaties Dievo įsakymais. Jie tikėjo į ateisiantį Mesiją, todėl per savo tikėjimą bei troškimą ir liko išganyti.

Lietuvos Žinios

Seimas. Balandžio mėn. 8 d. įvyko 77-asis Seimo posėdis. Dalyvavo 76 atstovai ir Vyriausybė. Diplomatai vietoje sėdėjo p. Balodis, latvių įgaliotas ministeris Lietuvai. Publikos buvo taip pat gana daug. Posėdį atidarė Seimo Pirmininkas A. Stulginskis ir pranešė, kad šiomis dienomis esąs areštuotas Seimo valstiečių liaudininkų frakcijos atstovas d-ras Juozas Pajaujis, dėl kurio Seimas, einant konstitucija ir statutu, turįs susitarti pirmoje posėdžio darbų tvarkos eilėje. Sekretorius J. Masiliūnas perskaitė įėjusius raštus. Jų tarpe buvo ir Seimo valstiečių liaudininkų frakcijos interpeliacija dėl areštavimo atstovo J. Pajaujo. Pirmininkas Stulginskis pažymėjo, kad tuojau busias padarytas Vyriausybės pranešimas dėl areštavimo atst. Pajaujo, o valstiečių liaudininkų interpeliacija busianti svarstoma po pertraukos.

Atst. Purėnienė (socialdemokratė) iš

vietos, paklausė, kur dingusi Seimo socialdemokratų frakcijos interpeliacija areštutojo atst. Pajaujo klausimu. Pirmininkas p. A. Stulginskis atsakė, kad ji esanti Seimo prezidiumu patiekta, bet negalys duoti ją svarstyti, kadangi parašyta gan keistoje formoje...

Ukininkų partijos atstovas R. Skipitis, pasiulė padaryti pusei valandos pertrauką, kurios metu frakcijos galėsiančios pasitarti ir padaryti atatinamas išvadas dėl atst. Pajaujo areštavimo. Pasiūlymas priimtas.

Po pertraukos Skipitis vėl pasiulė Seimui sudaryti tam tikrą komisiją iš įvairių Seimo frakcijų areštutojo atstovo J. Pajaujo bylai iširti. Tam pritarė ir ministeris pirmininkas prof. A. Voldemaras Vyriausybės vardu. Pasiūlymas priimtas. Komisiją sudarė atst. A. Endziulaitis (kr. d.), atst. L. Purėnienė (s. d.), atst.

Toliušis ir Sugintas (v. l.) ir atst. V. Karoblis (uk. s.). Komisija turi bylą greit iširti ir balandžio mėn. 12 d. viešame seimo posėdyje supažindinti su ja visą Seimą.

Sekretoriui perskaičius Seimo valstiečių liaudininkų frakcijos interpeliaciją. Ją Seimas pripažino skubotą svarstyti. Bet socialistai pasiūlė baigti posėdį. Atst. kun. M. Krupavičius pabrėžė, kad Seimas ne-

darytų šposų — turi dirbti, bet socialistų nubalsuota posėdis baigti. Publika skirstėsi ir stebėjosi socialistų komedija.

— Mariampolės Karo Komendantas, leidžia piliečiams vaikštinėti bei važinėti visame apskrityje ištisą naktį, išskiriant: Marijampolės miestą ir vieno kilometro platumo zoną prie demarkacijos linijos, kuriose vietose vaikštinėti bei važinėti nuo 1 val. nakties iki 5 val. ryto draudžiama.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kainą metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.